

Nastanak i uspon Križarskih država

Iako su razlozi nastanka Križarskih ratova i njihov tijek dobro znani, ipak ću napraviti kratki uvod. Na crkvenom koncilu u Clermontu 1095. Papa Urban II poziva zapadne kršćane na obranu Svete zemlje od napada Seldžuka. To je prouzročilo veliki odaziv europskih vitezova, mahom Francuza, Nijemaca i Flamanaca, ali i siromašnog dijela stanovništva pod vodstvom karizmatičnog Petra Hermita. Iako je vodstvo Petra Hermita završilo neslavno (odnosno potpunim pokoljem njegove tzv. vojske), prava križarska vojska nizala je uspjehe.

Nakon što su osvojeni dijelovi Palestine i najvažniji gradovi Antioh i Jeruzalem, plemstvo je spremno iskoristilo novoosvojene teritorije u svoju korist. Tako su nastale Grofovija Edesa, Kneževina Antiohija, Grofovija Tripoli te na kraju Jeruzalemsko kraljevstvo. Nastanak novih državnih tvorevina nije se dopalo bizantskom caru Alekseju I Komnenu na čiji su poziv križari zapravo i došli. Komnen nije očekivao toliku pomoć zapada već plaćeničku vojsku sa kojom će moći vratiti bizantski utjecaj u Maloj Aziji, Palestini i Siriji. Jednim je dijelom njegova želja i ispunjena; pod okrilje Carigrada vraćeni su Nikeja, Rodos, Izmir i još neka područja zapadne Male Azije. Drugim dijelom, križarske su vojskovođe nakon osvajanja najbogatijih i najvažnijih gradova u Palestini jednostavno odlučile ignorirati zakletvu koju su dali Komnenu. Mislim da je bilo potpuno naivno od Alekseja I Komnena očekivati takav sljed događaja. Neke od tih teritorija Bizant je izgubio još za vremena prvih arapskih provala u VII. stoljeću (dakle prije više od tri stotine godina). Također tu nije riječ o nekakvoj pustinji, nevažnim gradićima i područjima već primjerice o Antiohu i Jeruzalemu koji su bili važni gradovi no ujedno i još važniji simboli moći. Vijest o osvajanju Jeruzalema protutnjala je među aristokratskim svijetom, a najmoćnija osoba Jeruzalema u tim trenucima bio je Gotfrid od Bouillona koji nije imao namjeru prepustiti tako važan grad (simbol) Komnenu ili ikome drugome.

Čitajući o Alekseju I Komnenu dobio sam osjećaj da se radi o jako sposobnom i inteligentnom vladaru smještenom u, za Bizant teško razdoblje. Siguran sam da je i sam Komnen bio svjestan da neće moći zauzdati križarske vojske te da bi ih trebao iskoristiti dok može (kao na primjer u opsadi Nikeje ili u bitci kod Dorileja). Upravo zato mi nije jasno zašto je tražio povrat bizantskih zemalja? Da li je išao na blef, ili je zaista očekivao križarsku darovnicu? U svakom slučaju, križari su nakon uspjeha u Maloj Aziji krenuli samostalnijim stopama što potvrđuje osnivanje Grofovije Edesa.

Grofovija Edesa

Jedino križarsko kraljevstvo koje nije izlazilo na more bila je Edesa. Nalazila se na području današnje jugoistočne Turske sa važnom rijekom Eufrat u sredini. U vrijeme Prvog križarskog pohoda tim područjem vladao je armenski vladar Teodor koji se uvukao u sukobe sa bivšim vladarima Edese- Seldžucima. Izbacio je Seldžuke iz grada te uvukao Edesu u rat u kojem je teško mogao pobijediti. Usprkos početnom uspjehu, Teodor nije imao potporu ni lokalnog stanovništva koje nije podnosilo kraljevu ortodoksnu kršćansku vjeru. Dospjevši u bezizlaznu situaciju Teodor je lukavo našao spas u nadolazećim križarima. Vjerojatno se nadao da će križarske vojske proći i kroz Edesu te mu pružiti pomoć protiv Turaka. Zbog toga je uputio poziv jednom od najvažnijih križara- Baldvinu od Boulogne (kasnije Baldvin I. Jeruzalemski). Poziv je upućen preko biskupa koji je dočekao Baldvina i njegovu vojsku ispod važne utvrde Tell Bashir. Baldvin je spremno odgovorio na poziv zbog više razloga, uglavnom financijskih.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com